

Posudek rigorosní práce

Mgr. Martiny Erbové

na téma

„Výkon rozhodnutí prodejem movité věci“

Kandidátka předložila práci na uvedené téma o celkové rozsahu 150 stran (včetně příloh, seznamu zkratk a literatury). Svým rozsahem tak práce poněkud vybočuje z obvyklého rozsahu prací tohoto druhu, přičemž i samotná stať je rozsáhlejší, než bývá obvyklé. Z tohoto hlediska autorka požadavkům kladeným na práce tohoto druhu vyhověla.

Z hlediska systematického je práce velmi podrobně členěna; z tohoto členění i po věcné stránce vyplývá zájem autorky o dané téma, snaha o jeho komplexní zpracování, stejně jako o podrobnější strukturu, jež by jí umožnila se dané látky chopit co nejdůsledněji.

Autorka se v rámci práce snaží o komplexní pojetí, zabývá se tedy výrazně i obecnou problematikou výkonu rozhodnutí, jak velmi výrazně vyplývá již ze samotného pohledu na obsah práce. Po úvodu samém následují kapitoly věnované výkonu rozhodnutí (obecně), právním pramenům exekučního práva, činnosti soudu před nařízením výkonu rozhodnutí, exekučním titulům; až poté (od str. 42, čili od třetiny práce) následuje sama problematika vážící se k tématu, totiž kapitoly o řízení o výkon rozhodnutí před soudem prvního stupně (dále podrobně členěná na oddíly věnované návrhu, podmínkám řízení, účastníkům, nástupnictví, nařízení výkonu, provedení, odkladu, zastavení a nákladům výkonu rozhodnutí). I u těchto již samému tématu věnovaným partiím však nutno vytknout, že mnohdy autorka předkládá obecný popis vykonávacího řízení, což jí přirozeně ubírá prostor pro detailnější

rozbior tématu vymezeného zadáním práce. Následující kapitoly o excindační a odporové žalobě, o opravných prostředcích (členěných na jednotlivé řádné i mimořádné opravné prostředky) v tomto duchu navazují, zajímavěji působí jen kapitola 11., v níž se autorka ohlíží po právní úpravě slovenského exekučního řízení (ovšem opět obecněji), na závěr pak autorka zařazuje kapitolu 12. věnovanou právní úpravě de lege ferenda, v níž se relativně úspěšně vypořádává s materií, jež se mezitím projevila v tzv. exekuční novele občanského soudního řádu a exekučního řádu z podzimu tohoto roku.

V rámci doprovodného aparátu autorka za práci samu řadí přílohy, totiž přehled vzorů rozhodnutí Okresního soudu v Českém Krumlově, a to počínaje usnesením o výzvě k odstranění vad podání a dalších podle § 43 o. s. ř., následují vzory dle § 266 odst. 1, 265 odst. 2, 330 odst. 4 (zde mám i věcnou výtku, neboť vzor není správný), 107 odst. 2, čili spíše obecná rozhodnutí, jejichž význam v této ucelenosti pokládám za sporný.

Otázkou je, zda volba tématu nebyla z pohledu autorky určitým pochybením – práci předkládá bez konzultanta, jenž v rámci svého úkolu prokazuje svou opodstatněnost právě v této počáteční fázi úvah potenciálního rigorozanta, totiž – přirozeně jen formou doporučení – může autora práce usměrnit ve volbě vhodného tématu, ať v hrubých či jemnějších rysech. Právní úprava exekuce prodejem movitých věcí je přitom v rámci platné právní úpravy spojena pro věci movité a nemovité, což vede většinou k tomu, že separátně lze na daném prostoru pojednat prodej věcí nemovitých, zatímco problematika prodeje věcí movitých bývá předmětem menšího zájmu. Nelze z toho vyvodit, že by tak mělo být v důsledku absence zajímavých právních otázek, jež by nebylo možno podrobit diskusi, nicméně uvedená skutečnost klade na autora větší nároky, mimo jiné i v tom, aby důsledně všechny zvláštnosti daného způsobu výkonu rozhodnutí uchopil a pokud možno vyčerpával.

Autorka zde na daném prostoru tomuto úkolu nedostála přesvědčivě, alespoň tedy z pohledu mého jako z pohledu oponenta. Jak výše uvádím, práce je zaměřena poměrně obecně na průběh vykonávacího řízení od vejce ke slepici, jak by řekli staří Římané, což jistě může být jednou z metod, jež má bránit příliš úzkému pojetí práce s ohledem na nástrahu skrytou v zvoleném tématu, avšak musí být doprovázena určitým poměrem. Právě tuto vyváženost obecného s tematicky relevantním materiálem práce postrádá.

Je to škoda i proto, že věcně autorka prokazuje, že téma ovládá, nelze vytknout zásadní věcné nedostatky, autorce je znám jak teorie, tak aplikační praxe, pracuje vcelku

s relevantními prameny, bohužel se ale tato skutečnost v práci projevuje skromně – např. i nízkým počtem citací, a to jak judikatury, tak věcně k tématu úžeji zaměřené literatury.

Téma sklouzává skutečně obecně k problematice exekuce jako takové, což se výrazně projeví v závěrečné kapitole. Náročnost tématu omlouvá autorku v tom, že se pohybuje v oblasti legislativy dosti nejisté, a zmatky při přijímání zmiňované novely jí nelze přičítat k tíži, nicméně opět platí, že postrádám v tomto směru tématicky relevantní výstupy.

Na základě výše uvedeného vyhražuji případně k ústní obhajobě rozhodnutí o její přípustnosti či o tom, zda bude třeba práci s ohledem na výše uvedené nedostatky přepracovat. Konečné rozhodnutí v tomto směru může učinit pouze komise jako celek.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

V Praze dne 19. listopadu 2012